

илиямъ е за нѣщо, което не е възможно да ся расподѣли, тогава ся оцетяватъ въ илиама, точкитѣ относящи ся до тѣжителя и тѣжимыя.

Членъ 93). Напротивъ когато ся докаже, че давіята за второстепенното съпротивленіе, е неприета, или неосновна, тогава който е тѣжительтъ, освѣнъ че ще заплати загубитѣ и поврѣдитѣ на другитѣ странѣ, които сѣ произлѣзли отъ това нѣщо, отсѣжда ся да плати и глоба на сѣдилищитѣ касѣ, отъ половинѣ лирѣ до три лири.

ОТДѢЛЪ ДЕВЕТІЙ.

ЗА

Правилата на истинафъштѣ.

Членъ 94). Спорядъ както ся спомяна въ 36-ия членъ, отъ прибавленіето на търговскыятъ законникъ, истинафътъ е за давія, която на първѣтъ си степенъ ся е разглѣдала и рѣшила въ търговското сѣдилище, па ако бы да е станжала нѣкоя неправда въ рѣшеніето и въ конецътъ ѣ, да поправа това рѣшеніе и конецъ.

Членъ 95). Въ обемътъ, и спорядъ силата на 36-ия членъ, отъ прибавленіето на законника ся казва, че търговскыитѣ сѣдилища които окончателно сѣ рѣшили давія, неможятъ да ставатъ истинафъ, макаръ и двѣтъ страни да ся молятъ съгласно. Освѣнъ това, макаръ и да не е забѣлѣжено въ даденіятъ илиямъ, начинътъ на окончателното рѣшеніе и конецъ на давіятъ, или както и да е разяснено, за да може да стане илиямъ, тя давія пакъ не може да стане истинафъ.

Членъ 96). Напротивъ, понеже на едно търговско сѣдилище, като е позволено да рѣши една давія, само на първѣтъ ѣ степенъ, то ако прѣмине тѣзи степенъ, па и да забѣлѣжи даже въ илиямътъ, че ся е рѣшила по окон-